

Sygn. akt IV U 1278/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2016r. w S.

odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 września 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. C. prawo do renty socjalnej na okres od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 1 lipca 2019 roku.

Sygn. akt IV U 1278/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 30.09.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. C. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony K. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. ZUS wskazał ponownie, iż w orzeczeniu z dnia 21.09.2015 r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Z tego powodu nie może on otrzymać renty socjalnej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. C., urodzony (...), był poprzednio, tj. do dnia 31.07.2015 r., uprawniony do renty socjalnej (akta ZUS). W dniu 7.07.2015r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k. 76 akt ZUS). Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 4.08.2015 r. nie uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy (k. 77

akt ZUS). Również Komisja Lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 21.09.2015 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 80 akt ZUS). Orzeczenie to stanowiło podstawę do wydania przez organ rentowy w dniu 30.09.2015 r. zaskarżonej decyzji (k. 81 akt ZUS).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarza psychiatry oraz psychologa. Biegli w swojej opinii (k. 17-18) stwierdzili istnienie u K. C. upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym. Schorzenie to, zdaniem biegłych, powoduje całkowitą niezdolność, która powstała przed ukończeniem 16-go roku życia i trwa nadal, do lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 982) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Ubezpieczony spełnia powyższe warunki. W świetle opinii biegłych K. C. jest całkowicie niezdolny do pracy. Niezdolność ta występuje od co najmniej 8.-go roku życia, kiedy to rozpoznano u ubezpieczonego upośledzenie umysłowe. Jak wskazali biegli, ubezpieczony był wielokrotnie badany psychologicznie i uzyskiwał wyniki na poziomie upośledzenia umysłowego umiarkowanego stopnia. W badaniu z dnia 28.04.2011 r. K. C. uzyskał wynik mieszczący się w dolnej granicy upośledzenia umysłowego lekkiego stopnia. W badaniu z dnia 9.09.2015 r. ponownie stwierdzono u niego funkcjonowanie intelektualne na poziomie upośledzenia umysłowego umiarkowanego stopnia. Analiza akt sprawy oraz przeprowadzony wywiad z ubezpieczonym wskazują, iż K. C. nadal źle funkcjonuje społecznie. Jest osobą zależną od bliskich. Jego wiedza życiowa jest znacznie ograniczona. Posiada on niskie kompetencje społeczne. Dlatego też jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy na ogólnym rynku pracy.

Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzenia dotyczącego ubezpieczonego oraz po jego bezpośrednim badaniu i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Opinia została w sposób należyty uzasadniona. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Podkreślić należy, iż strony nie zgłaszały zastrzeżeń do opinii w powyższym kształcie.

Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie występowały okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczeniem kolejnych opinii biegłych lekarzy, gdyż wszystkie niezbędne zagadnienia zostały wszechstronnie wyjaśnione w opinii już w sprawie sporządzonej. Biegli odnieśli się do możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy w kontekście stwierdzonego schorzenia.

W tej sytuacji przyjąć należy, iż ubezpieczony jest nadal, do 1 lipca 2019 r., całkowicie niezdolny do pracy. Początek tej niezdolności miał miejsce przed ukończeniem przez K. C. 18.-tego roku życia. Tym samym, ubezpieczony spełnił jedyną sporną przesłankę do nabycia prawa do renty socjalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.